

— Азъ всичко мога, — обичаше да казва Малейко.

— Не можешъ всичко, — обади се веднажъ единъ отъ другаритѣ му. — Я, като можешъ всичко, стани фокусникъ! — Гледахъ го въ цирка. Чудеса върши.

— Ще стана, защо да не стана, — викна Малейко. — Ще ида да го видя какво може той и веднага ще стана като него.

И така, отиде Малейко на циркъ. Дойде редъ и на фокусникътъ. Ето го излъзе — единъ чичо черенъ като дяволъ и се спрѣ срѣдъ арената на цирка. Въ ржка носи само една шапка. Показа я на зрителитѣ: шапката праздна. Показа и ржцетѣ си да ги видятъ хубаво: и тѣ празни. Бръкна тогава

фокусникътъ съ праздна ржка въ праздната шапка и, ако искате вѣрвайте, ако не искате, недейте, но отъ шапката извади едно цѣло яйце. Истинско кокошо бѣло яйце. Зрителитѣ отъ първитѣ редове дори го попипаха. Лъжа нѣмаше. Тогава фокусникътъ бръкна пакъ съ праздната ржка въ праздната шапка и знаете ли какво? Извади, като че нищо не се случило, една съвсемъ цѣличка жива мишка. И не каква да е мишка, а мишка отъ знатенъ родъ. Бѣла като снѣгъ. Като я видѣ какъ върти опашка и блещука съ животѣ си очички сякашъ сама се чудѣше отъ къде изпъкна, Малейко едва не извика. Както щете, но това е истинско чудо на чудесата.